

**Az iszlám vallását választottam anélkül, hogy
elveszítettem volna hitemet Jézus Krisztusban
– béke legyen vele – vagy a Mindenható Isten
bármelyik prófétájában**

**„Mondd: Ó, Írás népe! Gyertek egy olyan szóra, amely
közös közöttünk és közöttetek: hogy ne imádjunk
senkit, csak Allahot, ne társítsunk hozzá semmit...”
(Korán 3:64)**

**Készítette:
Muhammad Al-Sayed Muhammad**

**[A könyvből: Miért higgyünk az iszlám prófétájában,
Mohamedben (béke legyen vele)?]**

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
A cím alapján, amelyről beszélünk [Az iszlám vallását választottam anélkül, hogy elveszítettem volna hitemet Jézus Krisztusban – béke legyen vele – vagy a Mindenható Isten bármelyik prófétájában], a kérdés így szól:

Miért nyereség és győzelem az iszlám? És hogyan lehetséges, hogy nem veszítem el hitemet Jézus Krisztusban – béke legyen vele – vagy bármely prófétában?

- Először is meg kell szabadulni a személyes vágyaktól és az előítéletek befolyásától, hogy az ember logikus és értelmes gondolkodással közelítse meg a kérdést. Ezzel követjük azt, amit a tiszta értelem egyhangúan helyesel, és használjuk azt a gondolkodási képességet, amit Allah (Isten) adott az embernek – különösen az Istenbe, a Teremtőbe, a Fenségesbe és Dicsőségesbe vetett hit kérdésében, amely hitért minden ember felelősséggel tartozik az Ő Ura előtt. Ez megköveteli a jó és rossz közötti különbségtétel képességét, valamint azt, hogy az ember ösztönös természetéből fakadóan helyes döntést hozzon – választva azt a hitet, amely méltó Isten nagyságához.

- Az ember érezni fogja, hogy az iszlám nyereség, amikor szemtanúja lesz annak bizonyítékainak és jeleinek, amelyek igazolják Mohamed próféta – béke legyen vele – üzenetét, aki ennek a hitnek a hirdetőjeként jött el. Ekkor az ember dicsőíteni fogja Istent azért az áldásért, hogy elvezette őt az iszlámhoz mint valláshoz, és lehetővé tette számára az igazság felismerését, valamint Mohamed próféta – béke legyen vele – igaz voltának felismerését.

Röviden néhány ezek közül a bizonyítékok közül:

Először: Mohamed próféta – béke legyen vele – már fiatal korától kezdve ismert volt népe körében nemes erkölcsi tulajdonságairól. Ezek a tulajdonságok világosan mutatják Allah bölcsességét abban, hogy őt választotta a prófétaságra. Legfőbb tulajdonságai közé tartozott az igazmondás és a megbízhatóság. Érthetetlen lenne azt hinni, hogy egy ilyen erkölcsös ember, akit még beceneve is ezek

alapján illettek, hazudott volna népének – nemhogy Isten nevében hazudott volna azáltal, hogy hamisan prófétának állítja magát.

Másodszor: Az ő meghívása – béke legyen vele – összhangban van a tiszta emberi ösztönnel és az ép ésszel. Ez magában foglalja:

☞ A hitre hívást Isten létezésében, egyedüliségében, fenségében és végtelen hatalmában.

☞ Arra való felhívást, hogy senki mást ne imádjunk, csak Őt (sem embereket, sem köveket, sem állatokat, sem fákat...).

☞ Csak Tőle féljünk és csak Benne reménykedjünk.

Ahogy az ember elgondolkodik: „Ki teremtett engem, és hozta létre ezeket a létezőket?” A logikus válasz az, hogy aki mindezeket teremtette, az szükségszerűen egy hatalmas és fenséges Isten, aki képes a semmiből teremteni – mert logikátlan azt állítani, hogy a semmi hozott létre valamit.

És amikor az ember megkérdezi: „Ki teremtette ezt az Istent?”, és ha azt válaszolják, hogy „egy másik, még nagyobb Isten”, akkor a kérdés végtelen ismétlésébe sodródunk. Ezért a logikus válasz az, hogy az első Teremtőt senki sem teremtette – Ő az Igazi Teremtő, az Egyetlen Isten, aki egyedül méltó az imádatra.

Továbbá: méltatlan lenne Istent (Allahot) egy olyan ember testében látni, aki alszik, vizel és székletet ürít. Ugyanez vonatkozik az állatokra is (például tehenekre stb.), különösen mivel mindannyian meghalnak, oszlásnak indulnak és bűzlő tetemmé válnak.

📖 *Lásd a következő könyvet:*

„Csendes párbeszéd egy hindu és egy muszlim között”

“A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim”.

☞ A felhívás arra, hogy tartózkodjunk Istent bármiféle szoborban vagy képi formában való ábrázolásától, mert Ő végtelenül magasztosabb bármilyen képnél, amit az ember képzeletével alkothat.

📖 *Lásd a következő könyvet:*

„Békés párbeszéd egy buddhista és egy muszlim között”

“A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim”.

☞ Felhívás arra, hogy Isten mentes legyen a nemzés szükségességétől, mivel Ő Egyetlen, nem született senkitől, így nincs

szüksége arra, hogy bárkit is nemzzen. Ha valóban lenne gyermeke, akkor mi akadályozná meg abban, hogy legyen kettő, három vagy még több gyermeke? Vajon ez nem vezetne-e ahhoz, hogy isteni státuszt tulajdonítsanak nekik is? Ez pedig végső soron oda vezetne, hogy a fohászokat és az imádatot több istenre irányítanák.

☞ Felhívás arra, hogy Isten mentes legyen azoktól a visszataszító tulajdonságoktól, amelyeket más vallások tulajdonítanak Neki, például:

- Az a zsidó és keresztény ábrázolás, amely szerint Isten megbánta, hogy megteremtette az emberiséget, amint azt a Teremtés könyve 6:6-ban olvashatjuk. [A keresztény Biblia tartalmazza a zsidó írásokat, amelyek az Ószövetség részét képezik]. A megbánás és sajnálkozás csak akkor létezik, ha az illető hibát követ el a következmények ismeretének hiánya miatt.

- Az a zsidó és keresztény ábrázolás, amely szerint Isten megpihent az ég és a föld megteremtése után, amint az a Kivonulás könyvében (31:17) szerepel, és visszanyerte erejét (az angol fordítás szerint). A pihenés és az energia visszanyerése csak fáradtság és erőfeszítés esetén szükséges.

📖 *Lásd a következő könyvet:*

„Összehasonlítás az iszlám, a kereszténység és a judaizmus között – és a választás ezek közül”

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”

☞ Felhívás annak hangsúlyozására, hogy Isten nem rendelkezik a rasszizmus tulajdonságával, és hogy Ő – a zsidóság állításával ellentétben – nem csupán bizonyos kiválasztott emberek vagy csoportok istene. Ahogy az emberi természet ösztönösen elutasítja a rasszizmust és ellenszenvet táplál iránta, úgy méltatlan lenne, hogy Istent – aki ezt a tiszta természetet adta – ezzel a jellemvonással ruházzuk fel.

☞ Felhívás Isten tulajdonságainak nagyságába, tökéletességébe és szépségébe vetett hitre, hangsúlyozva végtelen hatalmát, tökéletes bölcsességét és mindent átfogó tudását.

☞ Felhívás a mennyei könyvekben, a prófétákban és az angyalokban való hitre. Analógiát von egy gép és az ember között: ahogy egy összetett felépítésű gép is használati útmutatót igényel alkotójától a helyes működéshez és a meghibásodás elkerüléséhez (ami magát a Teremtőt is bizonyítja), úgy az ember – aki még bonyolultabb, mint bármely gép – szintén iránymutatásra, útmutató könyvre szorul, hogy élete rendben haladjon a Teremtője által megállapított elvek szerint. Ezt az útmutatást Isten a prófétái által adta, akiket kiválasztott arra, hogy az Ő kinyilatkoztatásait továbbítsák az angyal közvetítésével, akinek feladata ezen üzenetek közvetítése az emberiség felé.

☞ A felhívás Isten prófétáinak és küldötteinek rangjának és méltóságának felemelésére, valamint felmentésükre olyan cselekedetek alól, amelyeket más vallások tévesen tulajdonítanak nekik, pedig azok összeegyeztethetetlenek még egy erényes ember jellemével is – nemhogy egy prófétáéval. Például:

- A zsidó és keresztény hit szerint Áron próféta bálványimádó volt, borjút imádott, templomot épített neki, és Izrael népét is arra utasította, hogy imádják azt – Kivonulás könyve 32. fejezet.

- Azzal vádolják Lót prófétát, hogy leitta magát és teherbe ejtette két lányát, akik gyermeket szültek tőle – Teremtés könyve 19.

Azok bírálata, akiket a Mindenható Allah választott ki arra, hogy küldöttei legyenek közte és teremtményei között, s hogy továbbítsák üzenetét – olyan, mintha magát Allahot kritizálnánk a választása miatt. Ez azt feltételezi, hogy Isten nem tudja a láthatatlant, és nincs bölcsessége azok kiválasztásában, akik példaképek lehetnek az emberek számára. Felmerül a kérdés: Ha a próféták és küldöttek nem menekültek meg az ilyen erkölcstelenségek alól, amelyeket nekik tulajdonítanak, akkor követőik vajon mentesek lennének ezektől? Ez könnyen igazolásul szolgálhat ezeknek az erkölcstelenségeknek az elkövetésére és terjedésére.

☞ Felhívás a Végítélet Napjában való hitre, amikor az emberek feltámadnak a halálból, és számadás következik. A hívők és a jöttöttek végzők örök boldogságban részesülnek, míg a hitetlenek és a gonoszok súlyos büntetést kapnak nyomorúságos életben.

☞ Felhívás igazságos törvénykezésre és nemes tanításokra, valamint a korábbi vallások torzulásainak kijavítására. Például:

- A nők esete:

A zsidó és keresztény tanítások Évát (Ádám feleségét – béke legyen vele) okolják Ádám engedetlenségéért, mondván, hogy ő csábította el férjét, hogy egyen a tiltott fáról – Teremtés 3:12. Isten ezért állítólag fájdalmas terhességgel és szüléssel büntette őt és utódait – Teremtés 3:16.

Ezzel szemben a Szent Korán világosan kimondja, hogy Ádám engedetlensége a Sátán csábítása miatt történt, nem pedig felesége miatt – lásd [Al-A'ráf: 19–22] és [Taha: 120–122].

Az iszlám tehát eltörli azt a nőekkel szembeni lenéző hozzáállást, amely korábbi vallásokban jelen volt ezen tanítás miatt. Ehelyett az iszlám arra szólít, hogy a nőket életük minden szakaszában tiszteljük. Példa erre Mohamed próféta (béke legyen vele) mondása: „**Bánjatok jól a nőkkel**” – [Sahih Bukhari], illetve: „**Aki felnevel egy lányt, nem temeti el élve, nem alázza meg, és nem részesíti előnyben fiát vele szemben, Allah a Paradicsomba fogja őt juttatni lánya révén**” – [Ahmad].

- A háborúk kérdése:

A judaizmus és a kereszténység több történetet is tartalmaz háborúkról, amelyekben teljes pusztításra buzdítanak – gyermekeket, nőket, öregeket, mindenkit meg kell ölni (pl. Józsué 6:21), ami megmagyarázza a mai gyilkosság- és mészárlásvágyat (lásd: Palesztina). Ezzel szemben az iszlám háborús etikája tiltja az árulást, valamint a gyermekek, nők, idősök és a nem harcoló civilek megölését. Mohamed próféta (béke legyen vele) mondta: „Ne öljeteek csecsemőt, gyermeket, nőt vagy idős embert.” – [Al-Bayhaqi]. Sőt, még azokkal is jóságosan kell bánni, akik harcoltak a muszlimokkal és fogságba estek.

☞ *Lásd a következő könyvet:*

„Az iszlám tanításai és hogyan ad választ a múlt és jelen problémáira”

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

Harmadszor: A csodák és rendkívüli események, amelyeket Allah hajtott végre Mohamed prófétán (béke legyen vele) keresztül, hogy tanúságot tegyenek az Ő támogatásáról.

Ezek két csoportra oszthatók:

- **Kézelfogható csodák**, mint például amikor víz fakadt ujjai közül (béke legyen vele), ami több alkalommal is döntő szerepet játszott abban, hogy a hívők megmeneküljenek a szomszártságtól.

- **Nem kézzelfogható (szellemi) csodák**, mint például:

- Az imái meghallgatásra találtak, például az esőért mondott imája.

- Mohamed próféta (béke legyen vele) számos ismeretlen jövőbeli eseményt megjövendölt, például Egyiptom, Konstantinápoly és Jeruzsálem meghódítását, valamint ezek uralmának kiterjesztését. Ugyancsak előre jelezte Ászkalón (Aszkalán) meghódítását Palesztinában, és annak Gázához való csatolását (történelmileg ismert nevén „Gáza-Ászkalón”) ezen hadisz által:

„A legjobb dzsihádotok a határok őrzése, és ennek legjobbjá Ászkalónban van.” *(Szilszilatü Szaheeha – al-Albáni)*

Ez finoman arra utal, hogy ez a hely a jövőben nagy dzsihádszintere lesz, amihez nemes harcosok türelme, kitartása és Allah útján való küzdelme szükséges. Minden, amit ő (béke legyen vele) megjövendölt, valóra vált.

- Mohamed próféta (béke legyen vele) több tudományos, ismeretlen tényt is megjövendölt több mint 1400 évvel ezelőtt, amelyek igazságát a modern tudomány csak később fedezte fel. Például az ő szavai:

„Amikor negyvenkét éjszaka eltelik a csepp (ondó) fölött, Allah angyalt küld hozzá, aki formálja, és megteremti hallását, látását, bőrét, húsát és csontjait...” *(Muszlim által jegyzett hadisz)*

- A modern tudomány felfedezte, hogy a hetedik hét elején, különösen a 43. naptól a megtermékenyítéstől számítva, az embrió csontváza fejlődni kezd, és az emberi forma kirajzolódik – pontosan megerősítve azt, amit a Próféta mondott.

- A Korán csodája (amely az utolsó ítélet napjáig megmarad), különleges stílusával – amelyhez a legékesebben szónokló arabok sem voltak képesek hasonlót alkotni, még a legkisebb szúrához sem.

- A Szent Korán számos olyan láthatatlan (nem ismert) tényt említ, amelyek tudósokat készítettek megtérésre, különböző tudományágakban – [Azok között, akik nyilvánosan kifejezték mély csodálatukat a Szent Korán asztronómiai tényei iránt, ott van Prof. Yoshihide Kozai, a Tokiói Obszervatórium igazgatója Japánban] .

Egy példa erre: a Korán jelezte, hogy Allah folyamatosan tágtítja az univerzumot, ahogyan ezt az [Adh-Dháriyát – 47] versében olvashatjuk:

„És az eget Mi építettük erővel, és bizony Mi vagyunk azok, akik tágtítjuk azt.”.

Ezt a tényt csak a modern korban fedezték fel a tudósok. Milyen pontosak a Korán szavai, és milyen erőteljes a felhívása a tudományos gondolkodásra és elmélkedésre!

Az első kinyilatkoztatás, amelyet Allah leküldött a Koránból, ez volt:

„Olvass Urad nevében, aki teremtett” (Al-Alaq: 1)

Az olvasás a tudás és megértés kapuja, és így az emberiség fejlődésének alapja minden életterületen.

📖 *Lásd a következő könyvet:*

„Az iszlám és a modern tudomány felfedezései – a bizonyítékok Mohamed próféta (béke legyen vele) prófétságára és küldetésére.”

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

▪ **Logikai megjegyzés:**

A fent említett bizonyítékok olyan igazságos mércét jelentenek, amelyet minden szintű értelem képes felfogni ahhoz, hogy felismerje bármely próféta vagy küldött hitelességét, és ezáltal az ő meghívásának és üzenetének igazságát is.

Ha megkérdeznénk egy zsidót vagy keresztényt:

„Miért hiszel egy adott próféta küldetésében, holott nem voltál tanúja semmilyen csodájának?”, akkor a válasz ez lenne:

„A csodáit közlők folytonos tanúságtétele miatt.”

→ Ez a válasz logikusan elvezet a Mohamed prófétába (béke legyen vele) vetett hithez, mivel az ő csodáiról szóló folyamatos tanúságtételek száma meghaladja bármely más prófétáét.

■ A fentiekén túlmenően – az ő (béke legyen vele) életrajza, amelyet Allah megőrzött számunkra – világosan igazolja hívásának valódiságát:

1. Állandó törekvése arra, hogy gyakorolja mindazt, amire hívott: az istentiszteleti cselekedeteket, a nemes tanításokat és az erkölcsi fenséget, miközben istenfélő és aszketikus életet élt ebben a múlandó világban.

2. Elutasította a mekkaiak ajánlatait – vagyont, királyságot, tiszteletet és a legnemesebb asszonyaikhoz való házasságot – azért cserébe, hogy hagyjon fel hívásával (Allah egyetlenségéhez, az Ő tiszta imádatához, a bálványimádás elutasításához, a jóra való felszólításhoz és a rossz tiltásához), miközben súlyos szenvedést viselt el – bántalmazást, ellenségeskedést, üldöztetést, majd háborúkat saját népe részéről csak azért, mert hívott.

3. Nagy gondot fordított arra, hogy megtanítsa társainak és nemzetének, ne essenek túlzásba az ő dicséretében. Azt mondta:

„Ne dicsérjeteek engem túlzottan, ahogyan a keresztények dicsérték Mária fiát! Én csak egy szolga vagyok, mondjátok: Allah szolgája és Küldötte.” (*Sahih al-Bukhári*)

4. Allah védelmezte őt, amíg teljesen közvetítette üzenetét, és megörvendeztette őt az iszlám állam megalapításával.

✓ Nem elegendő-e mindez bizonyítéknak arra, hogy ő igazat mondott, és valóban Allah küldötte volt?

■ Megjegyzés az Ószövetség és a Biblia fényében:

○ A „és eljött tízezer szentjével” (5Mózes 33:2) kifejezést elhagyták az arab bibliafordításokból a következő rész után:

„...és felragyogott Párán hegyéről” – holott ez a leírás erősen emlékeztet Mohamed próféta (béke legyen vele) jövődőlésére, aki olyan volt, mint a nap felkelte, mely beragyogja a látóhatárt.

A Teremtés könyve (1Mózes 21:21) megemlíti:

„És -Izmael- a Párán pusztájában lakott” – amely folyamatos hagyománnyal bizonyított, hogy Izmael (béke legyen vele) a Hidzsáz földjén (azaz a Mekkai térségben) élt.

Ezért a Párán hegyei a Hidzsáz hegyei, Mekkában, és így világosan utalnak Mohamed prófétára (béke legyen vele), amikor Mekka városát

vérontás nélkül meghódította, megbocsátott népének, és tízezer társával lépett be.

Ez a kihagyott rész – „és eljött tízezer szentjével” – megerősítést nyert a következő Biblia-kiadásokban:

- *King James Version (KJV)*
- *American Standard Version (ASV)*
- *Amplified Bible*
- A zárándokénekekben (Zsoltárok 84:6) a (Baka) szót az arab szövegben kicserélték, hogy ne utaljon egyértelműen a (Mekkába) irányuló zárándoklatra, Mohamed próféta szülőföldjére, mivel (Mekkát) (Baka)-nak is nevezik. A Koránban [Ál Imrán: 96] versében is (Bakka) néven szerepel. Ez a megnevezés megerősítést nyer a King James-féle fordításban és más változatokban is [valley of Baka], ahol a [Baka] szó első betűje nagybetűs, jelezve, hogy tulajdonnév, és a tulajdonneveket nem fordítják le.

 Ajánlott irodalom:

„Mohamed (béke legyen vele) valóban Allah prófétája”

“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

■ **Az iszlám mértékletessége és egyetemessége:**

Az iszlám a béke vallása, amely mindenkit magába foglal, elismeri az emberek jogait, és hívást intéz az összes prófétába vetett hitre, akiket Allah küldött.

- Az iszlám mindenben mértékletességet tanúsít, különösen a hit kérdéseiben, és kezel egy olyan alapvető kérdést a kereszténységben, amely a legkritikusabb: Jézus (béke legyen vele) személyének kérdését. Arra hív, hogy:

- Higgyünk Jézus Krisztus (béke legyen vele) prófétai küldetésében, csodás születésében és abban a csodában, hogy bölcsőjében beszélt — mindez Allah jele volt, hogy tisztázza édesanyját a zsidóság vádja alól, mely szerint erkölcstelenséget követett volna el, és hogy megtisztelje őt, valamint bizonyítékul szolgáljon Jézus későbbi prófétaságára és küldetésére.

- ✓ Észszerű nézőpontból: ez egy logikus és kiegyensúlyozott állítás — szemben a zsidóság elutasításával, amely megtagadja Jézus (béke legyen vele) küldetését, vádakkal illeti őt, házasságtörőként írja le

születését, és édesanyját is erkölcstelenséggel rágalmazza; illetve szemben a kereszténység túlzásával, amely isteni rangot tulajdonít neki.

■ **Ami ezt logikusan is tisztázza:**

- Ahogyan a tiszta természet és az ép elme sem fogadja el azt az elképzelést, hogy az emberi természet állati természettel egyesüljön (mint például egy ember házassága egy tehénnel vagy más állattal), és ennek eredményeként létrejön egy olyan lény, amely félig ember, félig tehén — ez az emberi méltóság csökkenését és lealacsonyítását jelentené, jóllehet mindkettő teremtmény. Ugyanígy a tiszta természet és az ép elme nem fogadja el azt az elképzelést sem, hogy az isteni természet egyesülhetne az emberi természettel, mert ez Isten lealacsonyítását jelentené. Óriási a különbség Isten és az ember között — főként ha azt állítják, hogy ez a lény születés útján jött világra, emberi nemi szerveken keresztül, és a hit részét képezi az is, hogy megfeszítették, megalázták, megölték, leköpték, arcul ütötték, és levetkőztették. Egy ilyen hit nem illik a fenséges Istenhez.

- Köztudott, hogy Jézus (béke legyen vele) evett, és szükségleteit el kellett végeznie. Ilyen tulajdonságokkal nem lehet illetni Istent, és nem állítható, hogy egy olyan emberi testbe öltözött, amely alszik, vizel, székletet ürít, és testében szennyet hordoz.

- Ahogyan egy kicsiny edény nem képes magába fogadni a tengerek vizét, úgy nem elfogadható azt állítani, hogy Isten elférne egy gyenge teremtmény méhében.

- Ahogyan ésszerűtlen mások bűnének terhét hordozni, még akkor is, ha az apa vagy az anya lenne, és ezt maga a Biblia is megerősíti: „Ne öljenek meg apákat a fiak vétkeiért, se fiakat az apák vétkeiért; mindenki a maga vétkéért haljon meg” (Mózes 5. könyve 24:16), és: „Az a lélek, amely vétkezik, az hal meg. A fiú nem viseli az apa bűnét, sem az apa a fiú bűnét.” (Ezékiel 18:20). Éppen ezért ésszerűtlen azt állítani, hogy Ádám leszármazottai örökölték volna bűnét — hiszen nem ők követték el a vétket. Így az eredendő bűn tana már saját logikája és a Biblia alapján is érvénytelen, tehát a megváltás tanítása hibás alapokra épül.

- Tegyük fel, hogy Isten bocsánata Ádám engedetlenségére (amely pusztán a tiltott fa gyümölcsének elfogyasztása volt) csak keresztre feszítéssel és gyilkossággal volt lehetséges — miért nem Ádámot feszítették volna keresztre, aki elkövette a bűnt, és miért Jézust, aki prédikátor, igaz tanító és jámbor ember volt, anyjához hűségesen? Még inkább — miért lenne szükség arra, hogy Isten önmagát ölesse meg egy emberi alakban?

- És mi a helyzet az Ádám után elkövetett súlyos bűnökkel? Ezekhez is újabb keresztre feszítések kellenének? Ha így lenne, akkor az emberiségnek ezer és ezer „Krisztusra” volna szüksége, hogy végrehajtsák a megváltás állítólagos feladatát.

- Miért ne bocsáthatta volna meg Isten Ádám engedetlenségét (ha már megbánta és megbánást tanúsított), ahogyan más bűnököt is megbocsát? Nem képes erre Isten? Természetesen képes.

- És ha Krisztus istenségét azzal indokolják, hogy atya nélkül született, akkor mit mondjunk Ádámról – béke legyen vele – aki apa és anya nélkül teremtetett?!

- Ha Jézus isteni voltát a csodáira alapozzák — mit mondjunk Mohamed prófétáról és más prófétákról, akik szintén sok csodát vittek végbe? Vajon istenek ők? Természetesen nem.

■ **Van egy fontos logikai tisztázás is:**

Mivel Jézus (béke legyen vele), akit a kereszténység isteni megváltónak tart, természete vagy halandó, vagy halhatatlan — ebből következik a következő:

1. Ha Jézus természete halandó volt: akkor nem lehetett isten, tehát az az állítás, miszerint egyszerre volt isten és megváltó, érvénytelen.

2. Ha Jézus természete halhatatlan volt, mivel isten volt: akkor nem halt meg, tehát nem történt megváltás sem.

- Amit logikailag megmagyaráztunk a hit érvénytelenségéről, amely szerint az isteni és emberi természet egyesülhet, hogy egy olyan lényt hozzon létre, amely mindkét természetet magában hordozza (mint Jézus esetében állítják), ugyanígy vonatkozik más társadalmak hasonló állításaira is, mint például Krisna Indiában, Buddha a kelet-ázsiai társadalmakban, vagy Hórusz az ókori Egyiptomban — akinek története időben megelőzi Jézusét.

✓ Így világossá válik, hogy ez a hit valójában nem más, mint régi népek hitvilágából átvett eszme — különböző formájú mesék, mítoszok és legendák alakjában — amelynek nincs semmilyen szilárd alapja isteni kinyilatkoztatásban vagy ésszerű bizonyítékban.

■ **Tisztázás:**

➤ A kereszténység Jézus (béke legyen vele) isteni voltát állítja, noha ő maga egyetlen egyszer sem mondta ezt világosan a négy evangélium egyikében sem — nem mondta, hogy „én vagyok Isten” vagy hogy „imádjatok engem”, sem nem tanította erre tanítványait.

Épp ellenkezőleg, a (Máté 21:11) szerint ez áll:

„A sokaság pedig ezt mondta: Ez Jézus, a próféta...”

➤ Valamint Jézus (béke legyen vele) úgy tanította tanítványait imádkozni, hogy arcra borulva imádkozzanak — ahogyan az szerepel a (Máté 26:39)-ben. Kinek borult le arcra? Nem a saját Istenének? Ez az imádkozás módja az iszlámban.

➤ Jézus arra is tanította tanítványait, hogy békességgel köszöntsék egymást — mint a (János 20:21, 26)-ban olvasható, ami szintén az iszlám üdvözlésének módja:

„Béke legyen veletek!”, és a válasz: „És veled is béke!”

➤ Sokan, miután felvették az iszlámot, így nyilatkoznak:

„Most jobb keresztények vagyunk, mint korábban voltunk, mert valóban követjük Jézus tanítását.”

■ **Tisztázásként:**

○ A Koránban egy teljes fejezet található, melynek címe: *Szúrat Marjam (Mária fejezete)* — amely Jézust és édesanyját (béke legyen velük) olyan módon tiszteli, amely nem található meg a Bibliában.

○ Az iszlám felemeli Jézus Krisztus és édesanyja, Mária (béke legyen velük) rangját, és arra hív, hogy higgyünk benne mint Allah nemes prófétájában, akit küldöttként küldött el, és hogy kövessük tanításait — amelyek összhangban vannak azokkal az útmutatásokkal, melyeket Mohamed próféta (béke legyen vele) hozott.

☞ *Kérjük, olvasd el a következő könyveket:*

„Csendes párbeszéd egy keresztény és egy muszlim között”

„Miért válasszam az iszlámot vallásként?”

“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim.”

“Why choose Islam as a religion?”

■ **Befejezésként:**

Mivel ez az érvelés objektív módon került bemutatásra, összhangban a tiszta észszel, amelyet Allah adott nekünk, hogy meg tudjuk különböztetni az igazat a hamistól, valamint összhangban azzal, amit a tiszta lelkek magasztos hitek iránt vágnak, felmerül a kérdés bárki számára, aki már felismerte az igazságot Mohamed próféta küldetésének bizonyítékai által, de még nem hitt:

- Mi akadályoz meg abban, hogy őszintén elgondolkodj az iszlámon, és megvizsgáld, vajon választ ad-e azokra a kérdésekre, amelyekre más vallásokban nem találsz választ — különösen az Istenbe vetett hit kérdésében? Hiszen felelősséggel tartozol Allah előtt a hitedért és az igazság kereséséért.
- Mi kár érne engem, ha az iszlámot választva nyernék, amely logikus és egyszerű válaszokat ad minden kérdésemre anélkül, hogy az elmét egy bizonyos elképzelés elfogadására kényszerítené, és nem veszíteném el a hitemet Krisztusban (béke legyen vele) – a helyes módon, amely összhangban áll a természettel, és nem mond ellent a tiszta értelemnek és a logikus gondolkodásnak – valamint a szeretetemet és tiszteletemet iránta, mivel Krisztus (béke legyen vele) az iszlámban magas és nemes rangot tölt be, akárcsak édesanyja, Szűz Mária (béke legyen vele), és nem veszíteném el a hitemet egyetlen prófétában sem?

Adja meg Allah mindannyiunknak az útmutatást a jó és igaz felé.